

KEUSOTE

Keski-Uudenmaan sote

KESKI-UUDENMAAN SOTE -KUNTAYHTYMÄ

AIKUISTEN MIELENTERVEYS-, PÄIHDE- JA SOSIAALIPALVELUT
SEKÄ LASTEN, NUORTEN JA PERHEIDEN PALVELUT
KONSERNIPALVELUJEN ASIAKASOHJAUS

TÄYDENTÄVÄN JA EHKÄISEVÄN TOIMEENTULOTUEN SEKÄ
LASTENSUOJELUN JA JÄLKIHUOLTONUORTEN
TALOUDELLISEN TUEN MYÖNTÄMISOHJE

VOIMASSA 1.3.2022 ALKAEN
KESKI-UUDENMAAN SOTE -KUNTAYHTYMÄN
HALLITUKSEN PÄÄTÖS 15.2.2022, § 21

Sisällys

Esipuhe.....	3
1 PERUSTOIMEENTULOTUKI.....	4
2 TÄYDENTÄVÄ TOIMEENTULOTUKI	5
2.1 Vuokravakuuden myöntäminen ja realisointi.....	5
2.2 Muuttokulut	6
2.3 Välttämätön kodin irtaimisto	6
2.3.1 Huonekalut	6
2.3.2 Kodinkoneet	7
2.4 Lastentarvikkeet	7
2.5 Lasten harrastusmenot.....	8
2.6 Tavanomaista suuremmat vaatemenot.....	8
2.7 Perhetapahtumat	9
2.7.1 Hautauskulut	9
2.8 Opiskelutarvikkeet ja -maksut	10
2.9 Edunvalvontapalkkio	11
2.10 Matkakulut eri tilanteissa.....	11
2.11 Työttömyyskassan jäsenmaksu	12
3. EHKÄISEVÄ TOIMEENTULOTUKI	12
3.1 Vuokravelat	13
4 TOIMEENTULOTUEN PERUSOSAN ALENTAMINEN	13
5. LASTENSUOJELUN TALOUDELLISEN TUEN MYÖNTÄMINEN.....	14
5.1 Lastensuojelun asiakassuunnitelma	14
5.2 Lapsen taloudellinen ja muu tukeminen	14
5.2.1. Lasten harrastemenot.....	14
5.2.2. Koulunkäynnin tukeminen.....	15
5.2.3. Läheisten ihmissuhteiden ylläpitäminen	15
5.2.4. Loma- ja virkistystoiminta	15
5.2.5. Lapsenhoitotarvikkeet	15
5.2.6. Muut henkilökohtaiset tarpeet.....	15
5.2.7. Läheisverkoston kartoittaminen ja viranomaisaloitteiset huoltajusratkaisut.....	15
5.3 Jälkihuoltoonoret	16
5.3.1 Pakolaistaustaiset maahanmuuttajanuoret.....	16
6. MAAHANMUUTTAJAT	16
6.1 Alkuavustukset ja kuntaan muuttaminen.....	16
6.2 Kotoutumista edistävät kurssit, oppimateriaalit ja matkakulut	17
6.3 Kansalaisuushakemusten, oleskelulupien ja muiden asiakirjojen kustannukset	17
6.4 Pakolaisten paluumuuttoavustus	17
6.5 Paperittomat asiakkaat	18
7. TOIMEENTULOTUEN TAKAISINPERINTÄ	18

Esipuhe

Perustuslain (1999/731) 19§:n mukaan jokaisella, joka ei kykene hankkimaan ihmisarvoisen elämän edellyttämää turvaa, on oikeus välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon. Toimeentulotuki on sosiaalihuoltoon kuuluva viimesijainen välttämätöntä toimeentuloa turvaava taloudellinen tukimuoto, jonka tarkoituksena on turvata henkilön ja perheen toimeentuloa sekä edistää itsenäistä selviytymistä. Toimeentulotuen avulla turvataan ihmisarvoisen elämän kannalta vähintään välttämätön toimeentulo. Ehkäisevän toimeentulotuen tarkoituksena on edistää henkilön ja perheen sosiaalista turvallisuutta, toimintakykyä, omatoimista suoriutumista sekä ehkäistä syrjäytymistä ja pitkäaikaista riippuvuutta toimeentulotuesta. Toimeentulotukea käytetään sosiaalityön ja -ohjauksen välineenä.

Toimeentulotuesta annettu laki tuli voimaan 1.3.1998 (1412/1997) ja sitä muutettiin Lailla toimeentulotuesta annetun lain muuttamisesta vuonna 2015. Muutoksen keskeisin sisältö oli siirtää vastuu perustoimeentulotuesta kokonaisuudessaan Kansaneläkelaitokselle (Kela). Vain täydentävän ja ehkäisevän toimeentulotuen myöntäminen jäi kuntien tehtäväksi. Sosiaali- ja terveysministeriö (STM) ei ole muutoksen jälkeen tehnyt uutta opasta toimeentulotukilain soveltajille.

Toimeentulotukilain lisäksi Keski-Uudenmaan sote-kuntayhtymässä on nähty tarpeelliseksi laatia yleisluontoiset suuntaviivat toimeentulotuen myöntämiskäytäntöjen ja -kriteerien yhtenäistämiseksi sekä asiakkaiden tasavertaisen kohtelun edistämiseksi koko kuntayhtymän toiminta-alueella. Ensimmäinen ohje täydentävän ja ehkäisevän toimeentulotuen myöntämiseksi työstettiin kuntayhtymässä syksyn 2018 aikana, ja sitä päivitettiin syksyllä 2021. Ohjeistus perustuu kuntayhtymässä olemassa oleviin käytäntöihin ja toimintaohjeisiin.

STM:n oppaassa toimeentulotukilain soveltajille todetaan, että kunnilla on mahdollisuus antaa omia soveltamisohjeita toimeentulotuesta. Näiden ohjeiden osalta tulee kuitenkin ottaa huomioon, etteivät ne saa rajoittaa viranhaltijoiden päätösvaltaa harkittaessa perheen tai yksilön oikeutta toimeentulotukeen taikka muutoinkaan olla ristiriidassa lainsäädännön kanssa. Ohjeiden tarkoituksena on siten lähinnä korostaa yhdenvertaisuusperiaatteen toteutumista kunnassa eikä niillä voida sivuuttaa lain säännöksiä. Viranhaltijoiden on päätösvaltaa käyttäessään noudatettava niitä periaatteita mitä kulloinkin voimassa olevassa lainsäädännössä on määrätty.

Keski-Uudenmaan sote-kuntayhtymän täydentävän ja ehkäisevän toimeentulotuen myöntämisohjeen lähtökohdaksi on toimeentulotukilaki (1997/1412) sekä osin STM:n toimeentulotukiopas. Näiden tunteminen ja soveltaminen on osa työntekijöiltä edellytettävää ammattitaitoa. Keski-Uudenmaan sote-kuntayhtymän yhteisessä myöntämisohjeessa annetaan suuntaviivat täydentävän ja ehkäisevän toimeentulotuen myöntämiseen sekä joihinkin toimeentulotuen myöntämiseen liittyviin erityistilanteisiin.

Ohjeeseen on lisätty linjaus lastensuojelun ja jälkihuoltoon tuen myöntämiskäytännöistä. Lastensuojelun avohuollon taloudellisten tukitoimien ohjaavana ohjeena on Lastensuojelulaki (2007/417, 35§, 36§).

1 PERUSTOIMEENTULOTUKI

Toimeentulokitoiminnan yleinen johto, ohjaus ja kehittäminen kuuluvat Sosiaali- ja terveysministeriölle (STM). Perustoimeentulotukilain mukaisia tehtäviä hoitaa kunnassa sosiaalihuoltolain (710/1982) 6 §:ssä tarkoitettu kunnan määräämä monijäseninen toimielin. Lain 7 §:ssä tarkoitettun perustoimeentulotuen osalta lain mukaisia tehtäviä hoitaa kuitenkin Kansaneläkelaitos (Kela).

Kunnan ja Kelan tulee tehdä yhteistyötä toimeentulotuen tarkoituksen toteuttamiseksi. Kelan on tarvittaessa ohjattava ja neuvottava perustoimeentulotuen hakijaa kunnan sosiaalihuollon palveluihin hakeutumisessa. Kelan ohjaamis- ja toimimisvelvollisuudesta, velvollisuudesta monialaiseen yhteistyöhön sekä kunnassa laadittavasta asiakassuunnitelmasta säädetään Sosiaalihuoltolaissa (1301/2014, 35§, 39§, 41§).

Perusosalla katettaviin menoihin kuuluvat ravintomenot, vaatemenot, vähäiset terveydenhuoltomenot sekä henkilökohtaisesta ja kodin puhtaudesta, paikallisliikenteen käytöstä, sanomalehden tilauksesta, puhelimen ja tietoliikenteen käytöstä ja harrastus- ja virkistystoiminnasta aiheutuvat menot sekä vastaavat muut henkilön ja perheen jokapäiväiseen toimeentuloon kuuluvat menot. Takautuvasti toimeentulotukea myönnetään vain erityisin syin, jos asiakkaalla todetaan olleen toimeentulotukilain mukainen tulovaje, johon hän ei ole hakenut ajoissa perustoimeentulotukea. Tällaisia syitä voivat olla esimerkiksi asumisen turvaaminen tai sähköästit. Lähtökohtaisesti asiakkaan tulee olla toimeentulotuen tarpeessa menojen syntyessä.

Perusosalla katettavien menojen lisäksi muina perusmenoina otetaan tarpeellisen suuruusina huomioon:

- yleisestä asumistuesta annetussa laissa (938/2014, 9§) tarkoitettut asumismenot, muun kuin yhtiömuotoisen omistusasunnon välttämättömät hoitomenot sekä välttämättömät asuntoon muuttoon liittyvät menot
- taloussähköstä aiheutuvat menot
- kotivakuutusmaksu
- muut kuin perusosaan sisältyvät terveydenhuoltomenot
- lasten päivähoitomenot sekä koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminnan menot
- lapsen tapaamisesta lapsen kanssa eri taloudessa asuvalle vanhemmalle aiheutuvat menot siltä osin, kun ne perustuvat kunnan toimielimen vahvistamaan sopimukseen tai tuomioistuimen päätökseen
- välttämättömän henkilötodistuksen, oleskeluasiakirjan tai matkustusasiakirjan hankintamenot.

Jos toimeentulotuen hakijan asumiseen liittyvät menot ylittävät tarpeellisen suuruusena 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla pidettävän määrän, hakijaa on ohjattava hankkimaan edullisempi asunto. Lisäksi hakijaa on ohjattava ottamaan yhteyttä kuntaan asuntoasian selvittämistä varten. Hakijalle on annettava hänen tosiasialliset tarpeensa huomioon ottava, riittävä määräaika edullisemman asunnon hankkimista varten.

Kelan tulee ottaa tuensaajan asumismenot huomioon täysimääräisinä tämän määräajan. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske sellaista toimeentulotuen hakijaa, jolle jo aiemmin on annettu samaa asumistarvetta koskien ohje ja määräaika hakeutua edullisempaan asuntoon.

Jos hakijalla ei ole tosiasiallista mahdollisuutta hankkia asuinpaikkakunnaltaan 2 momentissa tarkoitettua asuntoa, asumismenot voidaan ottaa huomioon täysimääräisenä myös määräajan jälkeen.

Kela on laatinut perustoimeentulotuen osalta omat toimintaohjeensa, jotka ovat sähköisesti saatavilla Kelan internet-sivuilla. STM on esittänyt, ettei kunnista myönnettäisi täydentävää tai ehkäisevää toimeentulotukea sellaisiin menoihin, jotka kuuluvat perustoimeentulotukeen ja siten Kelan päätäntävaltaan, mukaan lukien ruoka ja lääkkeet.

2 TÄYDENTÄVÄ TOIMEENTULOTUKI

Toimeentulotuki on viimesijainen sosiaalihuoltoon kuuluva taloudellinen tuki. Toimeentulotuen avulla turvataan henkilön ja perheen ihmisarvoisen elämän kannalta vähintään välttämätön toimeentulo, ja edistetään henkilön ja perheen itsenäistä selviytymistä. Arvio täydentävän toimeentulotuen tarpeesta tehdään aina yksilö- ja perhekohtaisen harkinnan perusteella. Tällöin on erityisesti otettava huomioon asiakkuuden kesto, mahdolliset elämään vaikuttavat olosuhteet, äkilliset tuen tarpeeseen vaikuttavat tapahtumat sekä henkilön ja perheen itsenäinen selviytyminen. Lisäksi on hyvä huomioida, että yksinasuva vastaa kaikista kuluistaan itse eikä näin ollen pysty jakamaan jokapäiväisten taloustarvikkeiden kuluja muiden taloudessa asuvien kesken.

Täydentävästä toimeentulotuesta säädetään toimeentulotukilain 7c§:ssä. Ennen täydentävän tai ehkäisevän toimeentulotuen päätöksen tekemistä tulee varmistaa, että asiakkaalla on Kelan tekemä perustoimeentulotukipäätös (myönteinen tai kielteinen). Ennen Kelan antamaa perustoimeentulotukipäätöstä ei täydentävän tai ehkäisevän toimeentulotuen päätöstä pääsääntöisesti voida tehdä, pois lukien akuutit kriisitilanteet (myös virka-ajan ulkopuolella) tai hautausavustukset. Täydentävän toimeentulotuen myöntämisestä vastaa lähtökohtaisesti asiakkaan vakinainen koti- tai oleskelukunta.

Täydentävää toimeentulotukea tulee myöntää tilanteissa, joissa toimeentulotuen hakijalla on erityisistä tarpeista tai olosuhteista johtuvia menoja. Täydentävässä toimeentulotuessa ei ole suljettu pois mitään menolajia, jos menot harkitaan asiakkaalle tarpeellisiksi. Toimeentulotukilaki ei myöskään aseta ylärajaa täydentävänä toimeentulotukena myönnettävälle tuelle, vaan arvio tulee aina tehdä asiakaskohtaisesti, asiakkaalle tehdyn perustoimeentulotukilaskelman perusteella. Täydentävää toimeentulotukea ei voida evätä kunnan omiin ohjeisiin perustuen. Täydentävän toimeentulotuen myöntämisen sijaan joissakin tilanteissa voi täytyä perusteet ehkäisevän toimeentulotuen myöntämiseen.

Työikäisille aikuisille suunnatuissa sosiaali- ja terveystaloudessa on huomioitava, selvitettävä ja turvattava myös aikuisten hoidossa ja kasvatuksessa olevien lasten tuen tarve. Aikuisten sosiaalityö ja sen piirissä myönnettävä toimeentulotuki ovat osa ennaltaehkäisevää lastensuojelua. Aikuisille suunnatuissa palveluissa edellytetään erityistä lasten näkökulman huomioimista. (Lastensuojelulaki 2007/417, 35-36§.)

Täydentävää toimeentulotukea myönnettäessä otetaan huomioon tarpeellisen suuruusina erityismenot, joita ovat:

- muut kuin 7b§:ssä tarkoitetut asumisesta aiheutuvat menot sekä
- henkilön tai perheen erityisistä tarpeista tai olosuhteista johtuvat, toimeentulon turvaamiseksi tai itsenäisen suoriutumisen edistämiseksi tarpeelliseksi harkitut menot.

Terveyden- ja hyvinvoinnin laitoksen THL:n määritelmän mukaan toimeentulotuen pitkäaikaisasiakkaana tulee pitää henkilöä tai perhettä, joka on viimeisen vuoden aikana saanut vähintään 10 kuukauden ajan perustoimeentulotukea.

2.1 Vuokravakuuden myöntäminen ja realisointi

Vuokravakuus ja takuuvuokrat kuuluvat perustoimeentulotukeen ja siten Kelan päätäntävaltaan. Vain niissä poikkeustilanteissa, joissa Kela on hylännyt asiakkaan vuokravakuushakemuksen, ja sosiaalihuollon ammattilainen pitää vuokravakuuden myöntämistä asiakkaan erityistilanne huomioiden edelleen perusteltuna, voidaan vuokravakuuden myöntämistä puoltaa Kelalle tai viimesijaisena vaihtoehtona myöntää siihen täydentävää toimeentulotukea. Vuokravakuuden myöntäminen täydentävänä toimeentulotukena edellyttää aina ensin hylkäävän päätöksen Kelalta sekä asiakkaan olosuhteiden selvittämisen.

Päätöksentekijän tulee huolehtia, että vuokrasopimuksesta ilmenee kaikki päätöksen kannalta oleelliset tiedot. Myönteistä vakuuspäätöstä ei voida tehdä puutteellisen vuokrasopimuksen perusteella.

Pääsääntöisesti takuuvuokrana myönnetään enintään kahden (2) kuukauden kohtuullista vuokraa vastaava määrä. Vuokravakuus myönnetään pääsääntöisesti maksusitoumuksena, ja vain poikkeuksellisesti erityisellä harkinnalla rahana. Vakuuspäätöksestä ja -sitoumuksesta tai vakuuden maksu ilmoituksesta (rahavakuudet) tulee selkeästi ilmetä asiakkaalle ja vuokranantajalle ne kustannukset, joita vakuudella voidaan kattaa. Mikäli vakuus myönnetään rahana, tulee vuokranantajalle lisäksi tiedottaa toimintaohjeet vakuuden palauttamiseksi vuokrasuhteen päätyttyä.

Maksusitoumus vuokravakuuteen on kuntayhtymän sisällä muutettaessa voimassa toistaiseksi tai määräaikaisissa vuokrasopimuksissa määräajan mukaan. Mikäli määräaikaista vuokrasopimusta jatketaan, ohjataan asiakasta hakemaan jatkovakuutta ensisijaisesti Kelasta. Kuntayhtymän ulkopuolelle muutettaessa maksusitoumus myönnetään pääsääntöisesti korkeintaan yhden (1) vuoden määräajalle.

Vuokravakuuden realisointitilanteissa menettely riippuu takuuvuokraan myönnetyn maksusitoumuksen sanamuodoista. Mikäli maksusitoumukseen ei kirjata erityisiä varauksia, vuokranantajan ei voida edellyttää ryhtyvän erityisiin perintätoimiin, mikäli asiakkaan vuokrat jäävät maksamatta.

Mikäli vuokranantaja hakee vuokravakuuden realisointia, tulee kuntayhtymään toimittaa kirjallinen realisointivaatimus. Vaatimuksesta tulee ilmetä riittävällä tavalla selvitys realisoinnin perusteista, vuokrasopimuksen päättymispäivä, vuokralaisen poismuuttopäivä sekä vaaditun korvauksen määrä. Realisoinnin perusteiden selvittämiseksi liitteinä tulee lisäksi tarvittaessa toimittaa, ellei toimitettu jo aiemmin:

- Kopio vuokrasopimuksesta ja vuokravakuuteen myönnetystä maksusitoumuksesta
- Vuokrasopimuksen irtisanomis- tai purkamisilmoitus tai käräjäoikeuden päätös hädöstä
- Kirjallinen raportti asunnon alku- ja lopputarkastuksesta; valokuvat, tarkastusraportti ja/tai muu vastaava selvitys asunnon vahingoista tai siivouskuluista; tositteet välttämättömistä korjauksista, työtunneista ja/tai materiaalmaksuista ja/tai; maksutositteet lukkojen sarjoituksesta.

Vuokravakuuden takaisinperinnästä päätettäessä voi konsultoida kuntayhtymän lakimiestä. (kts. myös Laki asuinhuoneiston vuokrauksesta 31.3.1995/481).

2.2 Muuttokulut

Asiakas järjestää ensisijaisesti muuton itse. Tarvittaessa asiakas voi hakea Kelasta perustoimeentulotukea muuttokustannuksiin (omatoimimuutto, muuttopalvelu, kokonaismuutto, terveydellisin perustein haettava avustettu muutto). Mahdollisissa poikkeustilanteissa, joissa Kela on hylännyt asiakkaan muuttokuluhakemuksen, ja sosiaalihuollon ammattilainen pitää edelleen muuttokuluissa tukemista asiakkaan erityistilanteen huomioiden perusteltuna, voidaan ensisijaisesti puoltaa muuttokustannusten myöntämistä Kelalle tai toissijaisesti selvittää muuttoavun mahdollisuutta esimerkiksi kuntakohtaisten yhteistyökumppaneiden kautta. Vain erityisen poikkeuksellisissa tilanteissa asiakkaalle voidaan myöntää muuttokuluihin täydentävää toimeentulotukea.

2.3 Välttämätön kodin irtaimisto

Ennen täydentävän toimeentulotuen myöntämistä välttämättömän kodin irtaimiston hankintaan suositellaan kotikäynnin tekemistä.

2.3.1 Huonekalut

Kodin irtaimiston hankintaan käytetään ensisijaisesti kuntayhtymän alueen palveluja. Täydentävää toimeentulotukea kodin irtaimiston hankintaan voidaan myöntää erityisperustein, esimerkiksi pitkään kestäneen asunnottomuuden, laitoshoidon tai vankeuden jälkeen taikka nuorille ensiasuntoon muuttaville, mikäli heillä ei

ole muuta keinoa hankkia välttämätöntä kodin irtaimistoa (esimerkiksi vanhemmat toimeentulotukiasiakkaina). Erotilanteissa on selvitettävä asiakkaan mahdollisuus saada välttämätön kodin irtaimisto puolisoiden keskinäisen jakamisen tai virallisen osituksen kautta.

Välttämättömään kodin irtaimistoon voidaan myöntää täydentävää toimeentulotukea perhekoosta riippuen lähtökohtaisesti enintään 500 euroa; lähtökohtaisesti yksin asuvalle korkeintaan 300 euroa ja neljän hengen perheelle korkeintaan 500 euroa riippuen siitä, mitä kalusteita asiakkaalla tai perheellä jo on. Suurien perheiden kohdalla on tarvittaessa käytettävä erityistä harkintaa.

Välttämättömiksi kodin hankinnoiksi katsotaan yleensä sänky ja patja, keittiön pöytä ja tuolit sekä kohtuullinen määrä valaisimia, astioita, kodin tekstiilejä (esimerkiksi pyyhkeet, matto) ja siivousvälineet. Kodin irtaimistohankinnat voivat tuottaa vaikeuksia myös pitkäaikaisille toimeentulotuen saajille ja/tai pitkään lähellä toimeentulotukirajaa eläneille asiakkaille.

Täydentävä toimeentulotuki välttämättömiin kodinhankintoihin myönnetään ensisijaisesti maksusitoumuksena ja toissijaisesti laskua vastaan tai rahana asiakkaan tilille. Asiakkaan on tarvittaessa esitettävä kuitti tai muu selvitys ostetuista kodintarvikkeista.

2.3.2 Kodinkoneet

Välttämättömän kodinkoneen rikkouduttua on asiakkaan ensisijaisena vastuulla selvittää mahdolliset korjauskustannukset sekä myyjän takuuehtojen ja/tai kotivakuutuksen soveltuvuus tapaukseen.

Täydentävää toimeentulotukea voidaan myöntää pyykinpesukoneeseen lapsiperheelle ja muille tuen tarpeessa oleville pitkäaikaisen tai vaikean liikkumista rajoittavan sairauden, muun terveydellisen perusteen tai muun erityisen perusteen johdosta enintään 300 euroa. Asiakkaan tulee pyydettyäessä toimittaa tilannetta selvittävä perustelu hakemuksen liitteenä. Mikäli asiakkaan käytettävissä on taloyhtiön pyykkitupa tai muu pyykinpesumahdollisuus, edellytetään asiakkaan käyttävän ensisijaisesti sitä. Täydentävää toimeentulotukea pyykinpesukoneen hankintaan myönnetään lähtökohtaisesti vain toimeentulotuen pitkäaikaisasiakkaille.

Täydentävää toimeentulotukea voidaan myöntää omistusasunnon kohtuuhintaisiin jääkaappiin ja/tai lieteen edullisimman vaihtoehdon mukaan. Täydentävän toimeentulotuen myöntäminen edellyttää kustannusarvion toimittamista kolmesta eri kodinkoneliikkeestä. Täydentävää toimeentulotukea omistusasunnon jääkaapin tai lieden hankintaan myönnetään lähtökohtaisesti vain toimeentulotuen pitkäaikaisasiakkaille.

Myönnettäessä täydentävää toimeentulotukea välttämättömien kodinkoneiden hankintaan voidaan tarvittaessa lisäksi myöntää koneen kuljetuksesta, asennuksesta ja vanhan koneen poisviennistä aiheutuvat välttämättömät kustannukset edullisimman vaihtoehdon mukaan ilman lisäpalveluja, ellei asiakas perustellusta syystä kykene itsenäisesti niistä huolehtimaan.

Täydentävä toimeentulotuki välttämättömiin kodinkoneisiin myönnetään ensisijaisesti maksusitoumuksena ja toissijaisesti laskua vastaan tai rahana asiakkaan tilille. Asiakkaan on tarvittaessa esitettävä kuitti tai muu selvitys ostetuista kodinkoneista.

2.4 Lastentarvikkeet

Perustoimeentulotuen (pitkäaikais-)asiakasta voidaan tukea välttämättömien lastentarvikkeiden hankinnassa. Syntyvän lapsen tarvikkeisiin voidaan myöntää täydentävää toimeentulotukea aikaisintaan kaksi (2) kuukautta ennen laskettua aikaa. Tarvittaessa asiakkaalta voidaan pyytää raskaustodistus.

Lastentarvikkeiden, -vaunujen- ja -rattaiden osalta asiakasta ohjataan aina ensisijaisesti selvittämään käytettyjen tarvikkeiden ostomahdollisuus. Lastentarvikkeisiin (vaunut, rattaat,

sänky, patja ja turvaistuin) voidaan myöntää kertaluontoisesti täydentävää toimeentulotukea ensimmäiselle lapselle enintään 300 euroa ja seuraaville sisaruksille enintään 200 euroa/ lapsi.

Täydentävä toimeentulotuki välttämättömiin lastentarvikkeisiin myönnetään ensisijaisesti maksusitoumuksena ja toissijaisesti laskua vastaan tai rahana asiakkaan tilille. Asiakkaan on tarvittaessa esitettävä kuitti tai muu selvitys ostetuista lastentarvikkeista.

2.5 Lasten harrastusmenot

Alaikäisten lasten harrastusmenoihin voidaan vanhemmalle tai perheelle tehtyyn suunnitelmaan perustuen myöntää toimeentulotukea pitkäaikaisen toimeentulotukiasiakkuuden, sairauden tai muun vastaavan erityisperusteen vuoksi, ellei vastaavaa avustusta ole muualta myönnetty eikä perheen ole mahdollisuutta saada kustannuksiin maksunalennusta vähävaraisuuden vuoksi. Toimeentulotuen myöntämiseen vaikuttaa muun muassa toimeentulotukiasiakkuuden kesto, harrastuksen kesto ja lapsen ikä. Tukea maksetaan lapsen yhteen harrastukseen edullisimman vaihtoehdon mukaan. Toimeentulotuen kohde tulee olla perusteltu, ja niiden kuluista tulee esittää kuitti ja/tai lasku. Samoin perustein kuin harrastusmenoihin voidaan perheelle myöntää toimeentulotukea lapsen polkupyörään, suksiin ja luistimiin. Asiakkaan tulee selvittää mahdollisuus hankkia harrastusvälineet ensisijaisesti käytettyinä ja/tai mahdollisuus lainata liikuntavälineet koulusta erityisesti silloin, kun niiden tarve liittyy koululiikuntaan osallistumiseen.

Kohtuulliset summat lasten harrastemenoihin vuodessa:

- Kausi- ja lukukausimaksut: yksi harrastus/lapsi, 0-300 euroa/vuosi
- Lapsen harrastuksen edellyttämät välttämättömät välineet 0-200 euroa
- Urheiluvälineet 0-200 euroa/vuosi (esimerkiksi sukset, luistimet, pelivälineet)
- Polkupyörä lapsen iästä riippuen alle kouluikäiselle 0-150 euroa ja kouluikäiselle lapselle 0-200 euroa, lisäksi pyöräilykypärä 20 euroa. Mikäli saman perheen lapsille on jo aiemmin myönnetty polkupyörä, tulee perheeltä tarkistaa edellisten pyörien soveltuvuus nuoremmille sisaruksille.

Perustoimeentulotuen pitkäaikaisasiakkuudessa olevien perheiden alaikäisille lapsille voidaan suunnitelmaan perustuen myöntää täydentävää tai ehkäisevää toimeentulotukea lasten harrasteretkiin, -leireihin tai huvipuistorannekkeen hankintaan kerran vuodessa. Tarvittaessa perhettä voidaan kertaluontoisesti ja suunnitelmaan perustuen tukea tällöin myös kohtuullisissa matkakuluissa. Tuetun loman omavastuuosuuksissa ja kohtuullisissa matkakuluissa voidaan suunnitelmaan perustuen tukea toimeentulotuen pitkäaikaisasiakkuudessa olevia perheitä korkeintaan joka toinen vuosi.

2.6 Tavanomaista suuremmat vaatemenot

Toimeentulotuen perusosa sisältää vaatemenoihin tarkoitetun vähimmäismäärän eikä perusosaan sisältyviin menoihin pääsääntöisesti myönnetä erikseen toimeentulotukea. On kuitenkin tilanteita, joissa tästä voidaan asiakkaan eduksi poiketa, kun se henkilön tai perheen erityisistä tarpeista tai olosuhteista johtuen on perusteltua; esimerkiksi vankilasta vapautuvat tai pitkään asunnottomana tai toimeentulotuen varassa olleet asiakkaat.

Vaatteisiin voidaan myöntää erikseen toimeentulotukea julkisen terveydenhuollon omalääkäriin tai sairaanhoitajan lausunnolla, jos tarve johtuu sairaudesta (esimerkiksi äkillisestä painon muutoksesta). Vaatteista päätöksen tekee sosiaalihuollon ammattilainen.

KHO (7.4.2000/686) on ottanut kantaa toimeentulotuen myöntämisestä romaninaisen pukuun. Puku on katsottu osaksi romanikulttuuria ja sen hankintamenot niin suuriksi, ettei sitä voida lukea kokonaan toimeentulotuen perusosalla katettaviin menoihin. Romaninaisen perinneasua vakituisesti käyttävälle toimeentulotuen pitkäaikaisasiakkaalle voidaan myöntää perinneasuun/romanihameeseen täydentävää toimeentulotukea 400 euroa enintään kahden vuoden välein. Tuki myönnetään lähtökohtaisesti

maksusitoumuksena. Edellisten asuinkuntien myöntämät avustukset tulee tarkistaa, mikäli kuntaan muutto on tapahtunut alle kaksi vuotta sitten. On hyvä huomata, ettei aina ole välttämätöntä hankkia uutta vaatetta, vaan kysymykseen voi tulla myös vaatteen tai helman korjaus. Kustannusarvion hankinta ja hinnan selvittäminen on asiakkaan tehtävä. Asiakkaan tulee myös yksilöidä tarve ja perustelut hakemuksessaan.

Romano Mission kannan mukaan romaninainen ei yleensä tarvitse raskausajalle erikseen toista hametta.

Kiintiöpakolaisena tai pakolaisen perheen yhdistämisen kautta maahan tulleelle voidaan myöntää kerta-avustuksena tukea talvivaatetuksen hankintaan. Kerta-avustus myönnetään vain ensimmäisenä maahantulovuotena ja on suuruudeltaan 150 euroa/henkilö.

2.7 Perhetapahtumat

Perhetapahtumiin ei pääsääntöisesti myönnetä erikseen toimeentulotukea. On kuitenkin tilanteita, joissa perheen tai henkilön etu vaatii täydentävän toimeentulotuen käyttöä esimerkiksi ristiäisten, konfirmaatiotilaisuuden tai hautajaisten järjestämiseen. Perustoimeentulotuen pitkäaikaisasiakkaalle voidaan myöntää lähiomaisen hautajaisiin kukkavihkoa varten enintään 40 euroa. Mikäli hautauspalvelu ei ole asiakkaan kotipaikkakunnalla, voidaan myös matkakulut huomioida edullisimman vaihtoehdon mukaan. Muilta osin tukeminen edellyttää aina yksilö- ja perhekohtaista harkintaa. Lähiomaisiksi katsotaan puoliso, isovanhemmat, vanhemmat, sisarukset, omat lapset tai otto-/kasvattilapset.

2.7.1 Hautauskulut

Kohtuullisina pidettävät hautauskulut ovat 760 euroa (tai edullisin tarjous). Lisäksi hautausavustuksessa huomioidaan hautausseuran ja/tai seurakunnan välttämättömät erilliset kulut (esimerkiksi vainajan pukeminen ja arkkun laitto, maan avaus ja peitto, vainajan kuljetus, hautakiven siirtäminen haudan avaamisen yhteydessä jne.). Hautapaikka- ja hautauspalvelumaksut määräytyvät vainajan viimeisen asuinpaikkakunnan mukaan. Hautakiven tai -ristin taikka muistotilaisuuden järjestämisestä aiheutuviin kuluihin, esimerkiksi kappelin vuokraan tai tarjoiluihin ei myönnetä toimeentulotukea, vaan omaisten tulee halutessaan kustantaa ne itse. Hautauskulujen myöntämisperusteet ovat yhdenmukaiset riippumatta vainajan uskontokunnasta tai seurakuntaan kuulumisesta.

Perustoimeentulotukea saaneen vainajan hautaukseen voidaan myöntää kohtuulliset hautauskulut ilman takaisinperintäpäätöstä. Tällöin kuolinpesän varattomuus tiedetään eikä perukirjaa tarvita varallisuuden tutkimiseen. Myöskään Kelan perustoimeentulotukipäätöksen hakeminen ennen hautauskulujen myöntämistä ei ole välttämätöntä, mikäli vainajan tiedetään olleen perustoimeentulotuen asiakkaana. Päätös täydentävästä toimeentulotuesta hautauskuluihin tehdään vainajan tai vainajan kuolinpesän nimellä.

Mikäli vainaja ei ole ollut perustoimeentulotuen saaja, edellyttää täydentävän toimeentulotuen myöntäminen hautauskuluihin vainajan ja mahdollisuuksien mukaan lesken tulojen ja varojen huomioimista. Kuolinpesän hoitajaa pyydetään toimittamaan täydentävän toimeentulotukihakemuksen yhteydessä vainajan ja lesken pankkitilin kuolinhetken saldot sekä verotuspäätökset. Lisäksi selvitetään vainajalle maksussa olleet tulot. Hautausavustuksen myöntämisessä huomioidaan kaikki käteisvarat sekä nopeasti realisoitavissa oleva omaisuus. Kuolinpesän hoitaja voi pyytää hautausseuralta ja seurakunnalta maksuaikaa laskuille omaisuuden realisoimisen vuoksi. Jos tiliotteen ja verotuspäätöksen mukaan varoja ja omaisuutta ei ole, voidaan hautaus myöntää ilman takaisinperintää. Jos vainajalla on kiinteää omaisuutta, mutta ei varoja tilillä, myönnetään hautaukseen maksusitoumus täydentävänä toimeentulotukena. Tällöin hautausavustuksesta tehdään takaisinperintäpäätös. Toimeentulotuen takaisinperintäpäätös tehdään kuolinpesän varoista. Perinnästä ja perukirjan toimittamisesta sosiaalitoimeen sen valmistuttua tulee ilmoittaa täydentävän toimeentulotukipäätöksen yhteydessä; ks. myös luku 7 Toimeentulotuen takaisinperintä.

Toimeentulotukea hautauskuluihin edellytetään haettavan ennen hautausta.

Mikäli täydentävää toimeentulotukea hautauskuluihin haetaan hautajaisten jälkeen, pyydetään omaisia esittämään perukirja, josta käy ilmi vainajan taloudellinen tilanne kuolinhetkellä. Vainajalta maksamatta jääneet maksut eivät oikeuta täydentävään tai ehkäisevään toimeentulotukeen, vaan ne ovat kuolinpesän velkaa. Vaikka perukirja olisi tappiollinen, mutta kuolinpesän varat riittävät kuitenkin hautauskuluihin, ei niihin myönnetä täydentävää toimeentulotukea. Hautaus- ja pesänselvityskulut ovat aina ensisijaisia maksuja vainajan ja kuolinpesän muihin velkoihin nähden. Jos kuolinpesän omaisuus koostuu kiinteästä tai irtaimesta omaisuudesta, vastaavat omaiset omaisuuden realisoinnista ja hautauskuluista. Jos omainen tarvitsee neuvoja kuolinpesän hoitamisessa, voi hänet ohjata olemaan yhteydessä oikeusaputoimistoon.

Jos poliisi ilmoittaa vainajasta, jolla ei ole tiedossa omaisia, ohjataan poliisia tekemään asiasta kirjallinen ilmoitus käräjäoikeudelle pesänhoitajan määräämiseksi. On mahdollista, että hautauskustannukset tulevat tässä tapauksessa sosiaalitoimen maksettaviksi, jolloin on perusteltua tehdä perintä kuolinpesässä mahdollisesti olevaan varallisuuteen. Perintäpätös lähetetään vainajan kuolinpesälle, ellei kuolinpesän hoitajan nimi ole tiedossa.

Jos sosiaalitoimeen tulee muuta kautta ilmoitus vainajasta, jolla ei ole omaisia, järjestää sosiaalitoimisto hautauksen. Sosiaaliryöntekijä tai -ohjaaja lähettää kirjallisen ilmoituksen vainajasta käräjäoikeudelle kuolinpesän toimitsijan eli prosessiedunvalvojan määräämiseksi hautausasiassa. Sähköpostitse tehtävään ilmoitukseen tulee laittaa kaikki se tieto, mikä vainajasta on käytettävissä. Ilmoitus on pyydettyä käsittelemään kiireellisesti ja se toimitetaan osoitteeseen ita.uusimaa.ko@oikeus.fi. Usein näissäkin tapauksissa poliisi käy toteamassa tapahtuneen, jolloin poliisilla on käytettävissään kattavammat tiedot, joiden perusteella ilmoitus käräjäoikeudelle voidaan tehdä. Hautausavustusta varten myönnettävään maksusitoumukseen kirjataan, jos vainajalla ei ole omaisia, jotta hautaustoimisto voi hoitaa hautauksen yhteistyössä seurakunnan kanssa.

Sosiaalitoimi ei hoida hautausta tai perunkirjoituksia, vaikka tiedossa oleva omainen jättäisi sen tekemättä. Mikäli kuolinpesälle ei löydy hoitajaa, vainajalla ei ole perillisiä ja pesään jää varallisuutta, määrää Valtiokonttori pesänhoitajan. Kuolemantapauksesta tulee ilmoittaa Valtiokonttoriin, jolloin vainajan omaisuus menee valtiolle.

Mikäli varattomalle kuolinpesälle ei löydy hoitajaa tai kukaan omaisista ei ole halukas asiaa hoitamaan, tehdään asiasta ilmoitus käräjäoikeuteen, joka määrää pesänhoitajan.

Mikäli kuolinpesällä ei ole hoitajaa, asunnon tyhjentäminen kuuluu vuokranantajalle. Asunnon tyhjentämisestä aiheutuneisiin kuluihin ei myönnetä täydentävää toimeentulotukea.

Jos kuntayhtymän alueella vakituisesti asuva henkilö kuolee toisessa Suomen kunnassa, voidaan vainajan kuljetus kotikuntaan kuntayhtymän alueen kappeliin korvata. Myös arkun tai uurnan kuljetus kuntayhtymän lähikuntaan sukuhautaan voidaan korvata, mutta kuljetusta kauemmas muualle Suomeen ei korvata toimeentulotuella. Yleisessä oikeuskäytännössä lähikuntana on lähtökohtaisesti pidetty maantieteellistä rajakuntaa.

Jos lääkäri on todennut henkilön kuolleeksi paikan päällä (esimerkiksi hoitokodissa), tulee kuolinpesälle lasku vainajan siirtokuljetuksesta ruumishuoneelle. Jos siirtokuljetukseen haetaan toimeentulotukea, voidaan siihen myöntää täydentävää toimeentulotukea samoin perustein kuin hautausavustukseen.

Jos henkilö on kuollut ulkomailla, neuvotaan omaisia olemaan yhteydessä ulkoministeriöön. Vainajan kuljetuskuluihin ulkomailla Suomeen ei myönnetä täydentävää toimeentulotukea. Hautauskuluihin ulkomailla ei myöskään myönnetä täydentävää toimeentulotukea.

2.8 Opiskelutarvikkeet ja -maksut

Maksuton toisen asteen koulutus koskee ensimmäisen kerran niitä nuoria, jotka päättävät perusopetuksen keväällä 2021. Maksuttomuus koskee opetuksessa tarvittavia oppikirjoja ja muita materiaaleja sekä työvälineitä, -asuja ja -aineita sekä ylioppilastutkinnon suorittamiseksi edellytettäviä 5 koetta (myös hylättyjen kokeiden uusimista). Opinnoissa tarvittavat erityisvälineet, kuten

soittimet ja urheiluvälineet, jäävät edelleen opiskelijan itsensä maksettaviksi. Maksuttomuus on voimassa sen kalenterivuoden loppuun saakka, jona opiskelija täyttää 20 vuotta. Maksuttomuusaikaa voidaan myös perustellusta syystä pidentää, esimerkiksi sairauden tai nivelvaiheen koulutuksen suorittamisen johdosta.

Mikäli asiakas ei kuulu maksuttoman koulutuksen piiriin, tulee vanhempien osallistuminen nuoren koulutuskustannuksiin selvittää. Lisäksi asiakasta ohjeistetaan ensisijaisesti hakemaan Kelasta opintorahan oppimateriaalilisää. Mikäli opiskelijan vanhemmat eivät voi tukea opiskelijaa tai Kelan myöntämä oppimateriaalilisä ei riitä kohtuudella kattamaan välttämättömiä opiskelukustannuksia, voidaan koulutuskustannuksiin omatyöntekijän suunnitelmaan perustuvalla harkinnalla myöntää täydentävää toimeentulotukea lukukausi kerrallaan. Opiskelutarvikkeissa tukeminen edellyttää lähtökohtaisesti toimeentulotuen pitkäaikaisasiakkuutta. Asiakkaan tulee toimittaa oppilaitoksen edustajan todistama tai muu luotettava selvitys välttämättömistä opiskelutarvikkeista, jossa on mukana hinta-arvio.

Opiskelukustannuksiin täydentävää toimeentulotukea voidaan myöntää vain, mikäli asiakas ei tosiasiallisesti voi lainata kirjoja kirjastosta, saada niitä käytettynä, hyödyntää oppilaitoksen materiaaleja tai muulla tavoin hankkia välineistöä. On hyvä huomioida, että oppilaitoksilla on pääsääntöisesti velvollisuus tarjota oppimateriaalit oppilailleen, pois lukien muun muassa kampaajaksi ja kokiksi opiskelevien tarvikkeet, jotka jäävät opintojen jälkeen heidän omaan käyttöönsä. Näin ollen opiskelutarvikkeista välttämättömät oppikirjat, taskulaskin, työvaatteet ja -kengät huomioidaan lukiolaisille ja ammattioppilaitoksissa opiskeleville täydentävän toimeentulotuen menona edullisimman vaihtoehdon mukaan, mikäli oppilaitos ei näitä korvaa, niitä ei voi hankkia lainaksi ja edellyttäen että perhe tai opiskelija itse on toimeentulotuen asiakkaana. Lisäksi opintojen suorittamiselle välttämättömät ylioppilaskirjoitus-, näyttö-, lupa- ja pääsykoemaksut kohtuullisine matkakuluineen voidaan huomioida täydentävän toimeentulotuen menona.

Toisen ammatillisen tutkinnon tai jatko-opintojen opiskelukustannuksiin myönnetään täydentävää toimeentulotukea vain suunnitelmaan perustuen ja erityisellä harkinnalla. Asiakkaan tulee tarvittaessa esittää selvitys mahdollisuudesta hyödyntää aiempien opintojen tarvikkeita.

Tietokoneen hankintaan ei lähtökohtaisesti myönnetä toimeentulotukea. Asiakasta tulee ohjata hyödyntämään maksuttomia yhteiskäyttöisiä tietokoneita esimerkiksi oppilaitoksessa tai kirjastossa. Myös järjestöt ja kolmas sektori lahjoittavat ajoittain tietokoneita vähävaraisille opiskelijoille. Mikäli asiakas ei saa tietokonetta oppilaitoksesta, ei pysty käyttämään yhteiskäyttöisiä koneita ja esittää oppilaitoksen selvityksen tietokoneen välttämättömyydestä opintojen suorittamiseksi, voidaan toimeentulotuen pitkäaikaisasiakkaalle myöntää suunnitelmaan perustuen maksusitoumuksella korkeintaan 300 euroa tietokoneen hankintaan.

Lukukausimaksuja tai omaehtoisten opintojen maksuja ei huomioida toimeentulotukeen oikeuttavana menona.

2.9 Edunvalvontapalkkio

Mikäli edunvalvonnan asiakkaalla on oikeus perustoimeentulotukeen, myönnetään hänelle välttämättömät edunvalvontapalkkiot ja tilintarkastusmaksut täydentävänä toimeentulotukena edunvalvojan ilmoituksen ja/tai laskun mukaisesti. Mikäli Kelan perustoimeentulotukipäätös on kielteinen, otetaan perustoimeentulotuen laskelman ylijäämä huomioon myönnettäessä edunvalvontapalkkion ja tilintarkastusmaksun kuluja.

2.10 Matkakulut eri tilanteissa

Asiakasta voidaan tarvittaessa tukea välttämättömissä työmatkakuluissa ensimmäisen kuun ajan siltä osin, kuin Kela ei myönnä perustoimeentulotukea niihin. Matkakulut huomioidaan edullisimman julkisen liikenteen vaihtoehdon mukaan.

Työkokeiluun tai muuhun työvoimapolitiittisen toimenpiteeseen lähtevän asiakkaan ensimmäisen kuukauden matkakuluihin voidaan myöntää täydentävää toimeentulotukea suunnitelmaan perustuen edullisimman julkisen liikenteen vaihtoehdon mukaan, ellei asiakkaalla ole vielä käytettävissä näihin matkoihin tarkoitettua kulukorvausta.

Kelan koulumatkatuki on osa ensisijaisia etuuksia toisen asteen opiskelijoille. Koulumatkatukea myönnetään eri perusteiden maksuttomaan koulutukseen oikeutetuille opiskelijoille ja muille kuin maksuttomaan koulutukseen oikeutetuille opiskelijoille, ajantasaiset ehdot ovat saatavilla Kelasta. Mikäli asiakas ei saa koulumatkatukea tai se ei riitä kattamaan tosiasiallisia matkakuluja kokonaisuudessaan, voidaan asiakkaalle myöntää täydentävää toimeentulotukea opiskelumatkakuluihin suunnitelmaan perustuen edullisimman julkisen liikenteen vaihtoehdon mukaan.

Omaehtoisten opintojen matkakuluihin (esimerkiksi avoimen yliopiston opinnot), joiden suorittamiseen asiakkaalle ei ole myönnetty Kelan etuisuuksia, koulumatkatukea eikä kulukorvausta, ei pääsääntöisesti myönnetä täydentävää toimeentulotukea.

Yhdyskuntapalvelusta aiheutuneista matkakustannuksista vastaa Rikosseuraamuslaitos eikä niihin myönnetä erikseen täydentävää toimeentulotukea. Myös koevapauden valvontaan liittyvät tarpeelliset matkakulut kuuluvat valtion korvattaviksi.

Terveydenhuollon matkakulut kuuluvat perustoimeentulotuessa huomioitaviin menoihin. Välttämättömäksi arvioituihin päihdekuntoutus- tai muihin terveydenhuollon ryhmiin osallistumisesta aiheutuviin matkakuluihin voidaan myöntää täydentävää toimeentulotukea suunnitelmaan perustuen edullisimman julkisen liikenteen vaihtoehdon mukaan, mikäli Kela ei korvaa kustannuksia. Kuntayhtymän asumispalvelussa oleva asiakas hakee tarvittaessa korvaushoidon matkakulut (esimerkiksi Kela-taksin omavastuuosuudet) perustoimeentulotukena.

Kuntayhtymän alueella oleskeleville varattomille henkilöille voidaan myöntää täydentävää toimeentulotukea kotikuntaan matkustamiseksi edullisimman julkisen liikenteen vaihtoehdon mukaan. Ennen päätöksentekoa on oltava yhteydessä asiakkaan kotikuntaan, josta myönnetty toimeentulotuki peritään takaisin.

2.11 Työttömyyskassan jäsenmaksu

Työttömyyskassojen jäsenmaksut kuuluvat pääsääntöisesti Kelan perustoimeentulotuessa huomioitaviin menoihin. Ellei Kela huomioi maksua perustoimeentulotuessa, voidaan niihin myöntää täydentävää toimeentulotukea silloin, kun katsotaan, ettei asiakkaalla itsellään ole siihen taloudellista mahdollisuutta, ja maksuilla turvataan asiakkaalle oikeus ansiosidonnaiseen työttömyysturvaan mahdollisen työttömyyden kohdatessa. Asiakkaan on toimitettava työttömyysehdojen täyttymisestä kirjallinen selvitys.

3. EHKÄISEVÄ TOIMEENTULOTUKI

Ehkäisevän toimeentulotuen tarkoituksena on edistää henkilön ja perheen sosiaalista turvallisuutta ja omatoimista suoriutumista sekä ehkäistä syrjäytymistä ja pitkäaikaista riippuvuutta toimeentulotuesta. Kunta myöntää päättämiensä perusteiden mukaan ehkäisevää toimeentulotukea edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ehkäisevää toimeentulotukea voidaan myöntää esimerkiksi tuen saajan ja/tai tämän perheen aktivointia tukeviin toimenpiteisiin, vanhemmuuden tukemiseen ja lapsen kasvuolosuhteiden turvaamiseen, asumisen turvaamiseen, ylivelkaantumisen aiheuttavien vaikeuksien lieventämiseen, taloudellisen tilanteen äkillisestä heikentymisestä aiheuttavien vaikeuksien lieventämiseen, nuorten syrjäytymistä ehkäiseviin ja aktivointia tukeviin toimenpiteisiin tai muihin tuen saajan sosiaalista turvallisuutta ja omatoimista suoriutumista edistäviin

tarkoituksiin. Ehkäisevää toimeentulotukea voidaan myöntää myös pitkäaikaisen toimeentulotuen tarpeen katkaisemiseksi tai tilanteissa, joissa asiakas ei ole oikeutettu saamaan varsinaista (perus)toimeentulotukea.

Ehkäisevä toimeentulotuki on osa viimesijaista taloudellista tukea ja sen myöntämisen tulee pääsääntöisesti aina perustua sosiaalityön suunnitelmaan, jonka lähtökohtana on asiakkaan ja/tai perheen kokonaistilanne. Suunnitelmaan sisältyy tuen vaikutuksen arvioiminen yhdessä asiakkaan kanssa.

Ehkäisevää toimeentulotukea varten kuntayhtymän talousarvioon on varattu erillinen menokohta ja sen myöntäminen on sidottu määrärahaan. Ehkäisevän toimeentulotuen myöntämisperusteista päättää kuntayhtymä ja määrärahat tulee varata siten, että toimeentulotukilain tarkoittamat ehkäisevän toimeentulotuen tavoitteet saavutetaan. Sosiaali- ja terveysministeriön suosituksen mukaan ehkäisevään toimeentulotukeen tulisi käyttää 3,3% varsinaisen toimeentulotuen menoista. (HE 134/2000; STM:n opas toimeentulotukilain soveltajille 2013, 125.)

3.1 Vuokravelat

Kohtuulliset asumismenot kuuluvat perustoimeentulotukeen ja siten Kelan päätäntävaltaan. Vuokravelkojen maksamista ei lähtökohtaisesti pidetä ehkäisevässä toimeentulotuessa huomioon otettavina menoina. Mikäli asiakkaalla on oikeus takautuvaan perustoimeentulotukeen, tulee vuokravelkoihin aina ensisijaisesti hakea Kelasta perustoimeentulotukea.

Vuokravelkoihin voidaan myöntää ehkäisevää toimeentulotukea, mikäli erityisperusteet myöntämiseen ovat olemassa. Ehkäisevää toimeentulotukea myönnettäessä on huomioitava toimeentulotukilain säännökset sekä niiden asettama velvoite laatia asiakkaalle suunnitelma tämän itsenäisen selviytymisen edistämiseksi. Ennen vuokravelan maksamista asiakkaalle laadittavan suunnitelman yhteydessä tulee aina varmistaa, että toimenpiteellä turvataan asiakkaan asumisen jatkuminen.

Perustellusta syystä vuokravelkaan voidaan myöntää ehkäisevää toimeentulotukea, vaikka laskelman mukaan asiakkaalla ei olisi tähän takautuvasti oikeutta. Näissä tilanteissa on aina arvioitava asiakkaan kokonaistilanne, nykyisen asumismuodon sopivuus sekä erityisen tuen tarve taloudellisten asioiden hoitoon.

Asunnottomuuden uhka on aina peruste asiakkaan kanssa tehtävälle suunnitelmalliselle sosiaalityölle tai ohjaukselle sekä sen selvittämiseksi, millaisin sosiaalihuollon tarjoamin tukitoimenpitein asiakas voisi välttää asunnottomuuden.

Lähtökohtaisesti vuokravelat maksetaan vain kerran. Vuokravelkoja maksettaessa asiakkaalle tehdään suunnitelma, jossa sovitaan jatkotoimenpiteistä, joiden tavoitteena on ehkäistä jatkossa vuokratien syntyminen ja asiakkaan itsenäinen selviytyminen. Suunnitelmaan kirjattavia keinoja voivat olla muun muassa asiakkaan ja vuokranantajan laatima maksusuunnitelma, taloudellinen ohjaus ja neuvonta tai välitystilin taikka edunvalvonnan hakeminen.

4 TOIMEENTULOTUEN PERUSOSAN ALENTAMINEN

Toimeentulotuen perusosan alentamisesta säädetään toimeentulotukilain 10 §:ssä. Perusosan alentamisesta päättää Kela, joka tarvittaessa harkintansa mukaan huomioi kunnan sosiaalialan ammattilaisten ja työvoimaviranomaisten lausunnon harkittaessa toimeentulotuen perusosan alentamista. Asiakkaan tilanne ja toimeentulotuen perusosan alentamisen tarpeellisuus arvioidaan vasta kun asiakas on saanut työvoimapolitiittisen lausunnon.

Toimeentulotuen perusosan alentaminen edellyttää aina suunnitelmaa asiakkaan itsenäisen suoriutumisen edistämiseksi. Suunnitelman tekeminen on kunnan sosiaalitoimen vastuulla.

Suunnitelma on pyrittävä tekemään yhdessä asiakkaan kanssa ja tarvittaessa yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa. Mikäli asiakas kieltäytyy suunnitelman teosta tai ei saavu hänelle suunnitelman tekoon varatulle ajalle, viranomaisen laatii suunnitelman asiakkaan puolesta ja välittää suunnitelman asiakkaalle vähintään tiedoksi. Asiakas kutsutaan kuultavaksi kahteen kertaan ennen kuin suunnitelma laaditaan ilman häntä.

Suunnitelman lähtökohtana voidaan tarvittaessa käyttää esimerkiksi työnhakusuunnitelmaa, aktivointisuunnitelmaa tai aiemmin tehtyä sosiaalihuollon asiakaslain mukaista suunnitelmaa ja liittävät nämä osaksi perusosan alentamista koskevaa suunnitelmaa. Suunnitelmaan on sisällytettävä nykytilanteen kuvaus sekä määritellä vastuutahoineen se, miten perusosan alennuksesta voidaan luopua. Suunnitelmasta on käytävä ilmi mitä asiakkaalta edellytetään ja minkä viranomaisten puoleen hänen tulee asiassa tarvittaessa kääntyä. Suunnitelman on oltava konkreettinen suhteessa asiakkaan toimintakykyyn ja viranomaisten antamaan tukeen.

5. LASTENSUOJELUN TALOUDELLISEN TUEN MYÖNTÄMINEN

5.1 Lastensuojelun asiakassuunnitelma

Lastensuojelulain mukaiset avohuollon taloudelliset tukitoimet (LsL 36 § 2) perustuvat aina lapsen edun mukaiseen harkintaan ja perheen kokonaistilanteen huomioimiseen perheen taloudellisesta tilanteesta riippumatta. Toimeentulotukilaskelma tulee kuitenkin edellyttää vähintään kerran vuodessa sekä perheen taloudellisen tilanteen muuttuessa. Mikäli perheen toimeentulotukilaskelma on ylijäämäinen, eikä perheen tulot kuitenkaan riitä lapsen menoihin, lastensuojelun taloudellisella tuella ei tule pitkäkestoisesti paikata tilannetta. Näissä tilanteissa lastensuojelun sosiaalityöntekijä tekee tarvittaessa yhteistyötä Kelan ja aikuissosiaalityön kanssa, jotta perheen taloudellinen tilanne selvitetään tarkemmin ja suunnitellaan tarpeenmukaiset tukitoimet.

Avohuollon tukitoimena myönnettävästä taloudellisesta tuesta päättää lapsen asioista vastaava sosiaalityöntekijä. Lastensuojelun sosiaalityöntekijä tekee taloudellisista tukitoimista suunnitelman lapselle ja tarvittaessa koko perheelle. Lapselle tai perheelle voidaan suunnitelmaan perustuen myöntää harkinnanvaraista tukea (esimerkiksi harrastukset, opiskeluun liittyvää tuki, matka- ja kuljetuskulut, pyykinpesukone liittyen erityisen haasteellisiin tilanteisiin, vanhempien matkakulut hoitoihin, asiakasmaksut).

Riittävän toimeentulon ja asumisen turvaaminen ovat lastensuojelulain mukaan subjektiivisia oikeuksia (Toimeentulon ja asumisen turvaaminen 35 §). Näitä tukitoimia on järjestettävä aina, kun lastensuojelun tarve sosiaalityöntekijän arvion perusteella oleelliselta osin aiheutuu riittämättömästä toimeentulosta, puutteellisista asuinoloista tai asunnon puuttumisesta. Samoin silloin, kun nämä seikat ovat oleellisena esteenä lapsen tai perheen kuntoutumiselle. Nämä tukitoimet on järjestettävä viivytyksettä. Jos lastensuojelun tarpeessa olevalle perheelle ei pystytä järjestämään asuntoa, siitä on tehtävä lastensuojelulain mukainen kielteinen hallintopäätös. Mahdollinen taloudellinen tuki vuokravelkaan on aikuissosiaalityössä tehtävä päätös, koska se edellyttää tarkempaa perehtymistä perheen raha-asioihin myös lastensuojelun asiakasperheillä.

5.2 Lapsen taloudellinen ja muu tukeminen

5.2.1. Lasten harrastemenot

- Kausi- ja lukukausimaksut: yksi harrastus/lapsi, 0-300 euroa/vuosi
- Lapsen harrastuksen edellyttämät välineet 0-200 euroa
- Urheiluvälineet 0-200 euroa/vuosi (esimerkiksi koulun edellyttämät sukset, luistimet, pelivälineet)
- Polkupyörä iästä riippuen alle kouluikäiselle 0-150 euroa ja kouluikäiselle lapselle 0-200 euroa.

5.2.2. Koulunkäynnin tukeminen

- Erityistilanteissa (perhe turvakodissa, lapsi sijoitettu lyhytaikaisesti) koulumatkoja tuetaan ensisijaisesti julkisilla liikennevälineillä ja ainoastaan lyhyen aikaa taksikuljetuksella.
- Oppikirjat ja – tarvikkeet keskiasteen ja lukion opinnoissa.

5.2.3. Läheisten ihmissuhteiden ylläpitäminen

- Pihlajan pitkäaikaiseen perhehoitoon sijoitetun lapsen yhteydenpitokulut (matka- ja ravintomenot).
- Matka- ja ravintomenot myönnetään etukäteen, jotta lapsen loma vanhemman/omaisen luona mahdollistuu.
- Matkat tukiperheisiin korvataan vanhemmille perheen taloudellisen tilanteen mukaan julkisilla liikennevälineillä tai Kelan kilometrikorvauksen mukaisesti.

5.2.4. Loma- ja virkistystoiminta

- Leirimaksut, tuettujen lomien omavastuuosuudet ja matkakulut, huvipuistorannekkeet ja matkakulut

5.2.5. Lapsenhoitotarvikkeet

- Ensisijaisesti ohjataan hakemaan täydentävänä toimeentulotukena
- Tarpeellinen säänmukainen vaatetus, lastenvaunut, turvaistuin, sänky

5.2.6. Muut henkilökohtaiset tarpeet

- Erityismenot perheen jaksamisen turvaamiseksi muun muassa terveydellisin perustein
- Perheen itse hankkima lastenhoitopalvelu (muun muassa Väestöliitto, MLL:n lapsenhoitopalvelu).

5.2.7. Läheisverkoston kartoittaminen ja viranomaisaloitteiset huoltajuusratkaisut

Ennen lapsen sijoittamista kodin ulkopuolelle on selvitettävä lapsen sukulaisten tai muiden läheisverkostoon kuuluvien mahdollisuus ottaa lapsi luokseen asumaan. Perheselvityksen mahdollisesta oheishuoltajuusperheestä tekee Perhehoitoyksikkö Pihlaja yhdessä lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän kanssa. Sosiaalihuollosta vastaavan toimielimen tulee ryhtyä toimenpiteisiin lapsen huollon järjestämiseksi sopimuksella tai tuomioistuimen päätöksellä, jos tätä on lapsen edun kannalta pidettävä aiheellisena ja sopiva läheisverkostoperhe löytyy. Lähtökohtana on aina lievimmän riittävän toimenpiteen periaate ja huostaanotto on viimesijainen vaihtoehto. Mikäli lapsen asuminen voidaan järjestää oheishuoltajuusjärjestelyin, tulee oheishuoltajan riittävä taloudellinen toimeentulo turvata. Oheishuoltajalla ei ole velvollisuutta vastata lapsen elatuksesta.

- Perheselvityksen ja oheishuoltajuushakemuksen käsittelyn aikana läheiselle maksetaan perhehoitoyksikkö Pihlajan määrittämä kulukorvaus lapsen kuluihin.
- Perhehoitoyksikkö Pihlajan hyväksymälle huoltajuusperheelle maksetaan hoitopalkkio ja kulukorvaus Pihlajan ohjeen mukaisesti. Kulukorvauksesta vähennetään lapsen tulot.

5.3 Jälkihuoltoonuooret

Nuorella on oikeus lastensuojelulain 75 §:n mukaiseen jälkihuoltoon huostaanoton ja sijaishuollon päätyttyä ja vähintään puoli vuotta kestäneen avohuollon sijoituksen jälkeen. Velvollisuus jälkihuollon järjestämiseen päättyy viiden vuoden kuluttua siitä, kun sijoituksen jälkeen lapsi tai nuori on ollut lastensuojelun asiakkaana, kuitenkin viimeistään nuoren täyttäessä 25 vuotta. Kunnan on järjestettävä jälkihuollon piirissä olevalle nuorelle viivytyksettä riittävä taloudellinen tuki, kun riittämätön toimeentulo on esteenä nuoren kuntoutumiselle (LsL 76 §).

- Jälkihuoltoonuooret ovat lastensuojelun asiakkaita, vastuutyöntekijänä toimii erityissosiaaliohjaaja.
- Jälkihuoltoonuoorien taloudellinen tuki perustuu jälkihuollon suunnitelmaan.
- Jälkihuollon taloudellinen tuki myönnetään täydentävänä toimeentulotukena ohjeen mukaisesti.
- Lastensuojelun taloudellista tukea myönnetään jälkihuoltoonuooreille erityisperusteluin, mikäli jälkihuoltoonuoorella täydentävän toimeentulotuen myöntämisen jälkeen on taloudellisen tuen tarvetta.

5.3.1 Pakolaistaustaiset maahanmuuttajanuooret

Ilman huoltajaa Suomeen tulleet, alaikäiset toimeentulotuen hakijat rinnastetaan jälkihuoltoonuooriin siihen saakka, kunnes he täyttävät 25 vuotta. Heillä on oikeus jälkihuoltoon rinnastettaviin tukipalveluihin, eikä heidän tarvitse nostaa opintolainaa. Jälkihuoltoon rinnastettavia tukipalveluita voidaan tarvittaessa ostaa kotoutumisajan puitteissa.

Täydentävän toimeentulotuen myönnettävät summat yksin alaikäisenä tulleeille ovat samat kuin muilla jälkihuoltoonuooreilla.

6. MAAHANMUUTTAJAT

6.1 Alkuavustukset ja kuntaan muuttaminen

Oleskeluluvan saaneille turvapaikanhakijoille tai kiintiöpakolaisille haetaan vuokravakuus ja kohtuulliset asumismenot Kelalta tarvittaessa etukäteen siltä ajalta, kun perhettä/pakolaista odotetaan saapuvaksi Suomeen. Kelaan kannattaa olla suoraan yhteydessä heti, kun kuntaan tulijoiden määrä ja tuloaikataulu on tiedossa.

Suoraan maahan saapuville kiintiöpakolaisille, tulottomille vastaanottokeskuksesta tai ryhmäkodista ensimmäiseen omaan asuntoonsa muuttavalle henkilölle myönnetään kaksi kertaa (2x) Kelan perustoimeentulotuen yksinasuvan perusosan suuruinen alkuavustus. Lisäksi samaan aikaan muuttavalle perheelle myönnetään 200 euroa/henkilö perheen 2. jäsenestä alkaen. Samoin menetellään, jos perheenkokoaja on ensin yksin saanut oleskeluluvan ja alkuavustuksen ja hänelle tulee myöhemmin pakolaisen perheen yhdistämisen perusteella perheenjäseniä; tulijoille myönnetään alkuavustuksena 200 euroa/henkilö. Avustus myönnetään vain ensimmäiseen kotikuntaan Suomessa. Henkilöille, jotka muuttavat ensimmäisestä kunnasta toiseen kuntaan, ei enää uudelleen myönnetä alkuavustusta. Alkuavustuksen myöntäminen edellyttää yleensä kotikäynnin tekemistä.

Kiintiöpakolaisena tai pakolaisen perheen yhdistämisen kautta maahan tulleeille voidaan myöntää kerta-avustuksena tukea talvivaatetuksen hankintaan. Kerta-avustus myönnetään vain ensimmäisenä maahantulovuotena ja on suuruudeltaan 150 euroa/henkilö.

Tarvittaessa Kelalta kysytään mahdollisuutta myöntää välttämättömät lääkkeet ja ruoka maksusitoumuksena. Myös terveydenhuollon matkoihin on mahdollista pyytää maksusitoumuksia ennakkoon, mikäli on tiedossa välttämättömiä terveydenhuollon matkoja. Niihin ei myönnetä täydentävää toimeentulotukea.

Myöhemmin perheistä itsenäistyvät nuoret, jotka muuttavat omiin asuntoihin, hakevat tarvittaessa toimeentulotukea Kelasta, kuten muutkin toimeentulotuen tarpeessa olevat itsenäistyvät nuoret.

6.2 Kotoutumista edistävät kurssit, oppimateriaalit ja matkakulut

Suomen kielen kurssit ja oppimateriaalit sekä sanakirjat voidaan myöntää täydentävänä toimeentulotukena pääsääntöisesti kotoutumisaikana (3-5 vuotta). Kurssien tukemisen tulee perustua suunnitelmaan.

YKI-testin kustannuksissa voidaan tukea, mikäli testi on välttämätön työn tai opiskelupaikan hakemiseksi. Kansalaisuushakemusta varten suoritettavan YKI-kurssin tai -testin kustannuksiin ei myönnetä toimeentulotukea.

Mikäli asiakas osallistuu kotoutumis- ja työllistymissuunnitelman mukaisesti kotoutumista ja/tai työllistymistä edistävään toimintaan, mutta ei saa toiminnan ajalta Kelan työmarkkinatuen kulukorvausta, voidaan asiakasta toiminnan ajan tukea matkakuluissa edullisimman julkisen liikenteen vaihtoehdon mukaan.

6.3 Kansalaisuushakemusten, oleskelulupien ja muiden asiakirjojen kustannukset

Täydentävänä toimeentulotukena ei makseta kansalaisuushakemuksen, oleskeluluvan eikä matkustusasiakirjan hankintakuluja.

Oleskelulupien kustannuksista vastaa Kela. Ensimmäiseen oleskelulupaan ei perustoimeentulotukea myönnetä, mutta seuraaviin sitä on mahdollista saada. Poikkeuksena Suomessa vastasyntynyt lapsi, jonka oleskeluluvan hankintaan Kela voi myöntää perustoimeentulotukea. Lapsen perheen tulee täyttää vakinaisen oleskelun kriteerit ja tukea on haettava kolmen (3) kuukauden kuluessa lapsen syntymästä. Täydentävällä toimeentulotuella ei tueta ensimmäisen oleskeluluvan hankkimiskuluja, vaan asiakkaan kuuluu kustantaa ne itse.

Henkilöllisyystodistuksen hankkimiskulut, myös valokuvat ja mahdolliset matkakulut, kuuluvat perustoimeentulotukeen ja niistä vastaa Kela. Niitä ei myönnetä täydentävänä toimeentulotukena.

Asiakirjojen käännettämisestä (esimerkiksi tutkintojen rinnastamiseksi ja/tai laillistamiseksi edellytettävät opintotodistusten käänkökulut tai opetushallituksen hakemusmaksut) aiheutuviissa kustannuksissa perustoimeentulotuen (pitkäaikais-)asiakkaita voidaan tukea vain harkinnalla, mikäli asiakirjojen käännettäminen on välttämätöntä esimerkiksi asiakkaan työllistymiseksi.

6.4 Pakolaisten paluumuuttoavustus

Kunta voi maksaa paluumuuttoavustuksena kohtuulliset matka- ja muuttokustannukset pakolaiselle, joka palaa vapaaehtoisesti koti- tai lähtömaahansa muuten kuin tilapäisessä tarkoituksessa. Avustusta ei myönnetä henkilölle, joka on saanut Suomen kansalaisuuden. Lisäksi kunta voi maksaa yhdelle henkilölle enintään kahden kuukauden ja perheelle enintään neljän kuukauden Kelan perustoimeentulotuen perusosan määrää vastaavan paluumuuttoavustuksen. Edellytyksenä paluumuuttoavustuksen maksulle on tarkoitus muuttaa maasta muuten kuin tilapäisessä tarkoituksessa. Osoituksena tästä käy esimerkiksi Digi- ja väestövirastolle tehty muuttoilmoitus, josta ilmenee ulkomailla oleskelun vakinainen tarkoitus. Muuttajan tulee itse huolehtia muuttoon liittyvät asiat.

Korvauksen matka- ja muuttokustannuksista sekä paluumuuttoavustuksen myöntää hakemuksesta se kunta, jossa mainittu henkilö asuu. ELY-keskus korvaa kunnalle paluumuuttoavustuksesta aiheutuvat kustannukset ilman määräaika. Kunta voi periä takaisin matka- ja muuttokustannuksista myöntämänsä korvauksen sekä paluumuuttoavustuksen, jos osoittautuu, että korvaus tai avustus on maksettu virheellisin perustein tai perusteettomasti. Hakemus takaisinperinnästä tehdään sille hallinto-oikeudelle, jonka tuomiopiirissä kunta sijaitsee.

6.5 Paperittomat asiakkaat

Paperittomilla asiakkailla tarkoitetaan:

- Kielteisen lainvoimaisen päätöksen turvapaikkaan saanut henkilö, joka ei vapaaehtoisesti poistu maasta
- Maassa ilman oleskelulupaa oleskeleva, muualta kuin EU-, ETA-valtiosta tai Sveitsistä tullut henkilö, jolla ei ole oleskelulupaa
- Suomeen muualta kuin EU-, ETA-valtiosta tai Sveitsistä tullut henkilö, jonka oleskeluluvan tai viisumin edellytyksenä on ollut yksityinen sairausvakuutus, mutta vakuutusturva on päätynyt tai se ei ole kattava
- EU-kansalainen, jonka tilapäinen maassa oleskelu on laillista, mutta jolla ei ole vakuutusturvaa sairauden tai sairaanhoidon varalle.

Paperittomiksi määritellyillä asiakkailla on oikeus saada kiireellisessä tapauksessa yksilölliseen tarpeeseensa perustuvat sosiaalipalvelut siten, ettei hänen oikeutensa välttämättömään huolenpitoon ja toimeentuloon vaarannu. Paperittomille asiakkailla tulee järjestää välttämättömät ravinto- ja terveydenhuoltomenot sekä tarvittaessa majoitus (hätmajoitus/tilapäinen majoitus). Välttämättömän tuen saaminen ravinto- ja terveydenhuoltomenoihin tulee ensisijaisesti selvittää Kelan perustoimeentulotuen kautta. Paperittomien asiakkaiden tilannetta tulee seurata ja uudelleen arvioida vähintään kahden viikon välein.

7. TOIMEENTULOTUEN TAKAISINPERINTÄ

Täydentävää tai ehkäisevää toimeentulotukea voidaan myöntää takaisinperinnällä. Tällöin päätökseen kirjataan, että myönnetty toimeentulotuki peritään takaisin toimeentulotukeen nähden ensisijaisten varojen ollessa käytettävissä, esimerkiksi kuolinpesän selvittämisen ja jakamisen jälkeen.

Hakija, asianhoitaja tai kuolinpesän hoitaja voi takaisinperintäpäätöksen perusteella maksaa myönnetyn toimeentulotuen suoraan Keusotelle laskun perusteella. Päätökseen tulee kirjata yhteydenotto-ohjeet päätöksen tehneen yksikön asiakassihteeriin tai etuuskäsittelijään myönnetyn toimeentulotuen suorittamiseksi takaisin, kun perinnän kohteena olevat varat ovat käytettävissä. Asiakassihteeri tai etuuskäsittelijä tarkistaa asiakastietojärjestelmästä perintäpäätöksellä myönnetyn toimeentulotuen määrän ja ilmoittaa sen Keusoten osto- ja myyntilaskutiimille, joka lähettää laskun em. taholle. Perintäpäätöksestä on hyvä ilmoittaa ennakolta osto- ja myyntitiimille sekä esihenkilölle takaisinmaksujen seuraamiseksi.

Mikäli hakija, asiahoitaja tai kuolinpesän hoitaja ei ota yhteyttä perinnällä myönnetyn toimeentulotuen takaisinmaksamiseksi, em. tahoja ei tavoiteta tai asiassa ei löydy yksimielisyyttä, asia vireytetään hakemuksena hallinto-oikeuteen ennen määräajan umpeutumista. Hakemus toimeentulotuen takaisinperinnästä on tehtävä hallinto-oikeudelle toimeentulotukilain (1997/1412) 20 §:n 1.mom. tarkoitetuissa tapauksissa kolmen vuoden ja 20 §:n 2.mom. tarkoitetuissa tapauksissa viiden vuoden kuluessa siitä, kun tuki on maksettu. Hakemukseen on liitettävä tarpeellinen selvitys toimeentulotuen myöntämisen syistä sekä korvausvelvollisesta ja edellytyksistä korvauksen suorittamiseen. Jos tukea myönnettäessä on päätetty, että tuki peritään korvausvelvollisen varoista vasta hänen kuoltuaan, hakemus tuen perimisestä on pantava vireille vuoden kuluessa korvausvelvollisen kuolemasta.

Lisätietoja toimeentulotuen takaisinperinnästä hallinto-oikeuden kautta on saatavissa esimerkiksi oikeus.fi-internetsivuilla.